

„М“ означава смърть, ограничаване, а буквата „А“ — излизане отъ мжчнотиитѣ на живота, т. е. мисль, разширяване, освобождаване. Дотукъ думата „мечтатель“ означава човѣкъ, който е миналъ презъ нѣколко етапа. После той дохожда до положение да примирява противоположноститѣ въ живота. Най-последохождаме до буквата „И“ — законъ за побеждаване на мжчнотиитѣ. Буквата „И“ е съставена отъ две линии, които означаватъ радиуси на една вътрешна деятелность. Нѣкои пишатъ буквата „и“ още и чъртичка съ точка — i. Точката означава центъръ на тази деятелность.

Следователно, когато опредѣляме понятието „идеалистъ“, трѣбва да намѣримъ такава дума, която да не включва никакво противоречие въ себе си. Ако си послужимъ съ думата безкористенъ, и тя не съдържа истинското понятие, Ако кажемъ, че идеалистътъ е човѣкъ безъ желанія, и това не го опредѣля. Той има желанія, но не такива, каквито материалистътъ има. Между духовния човѣкъ и идеалиста има известна разлика: идеалистътъ представя външната страна на нѣщата, а духовниятъ — вътрешната. Има три категории идеалисти: първо — идеалистъ, който представя човѣка въ неговитѣ външни прояви. Второ — духовенъ човѣкъ; той представя съдържанието на човѣка. Трето — Божественъ човѣкъ — неговиятъ вътрешенъ произходъ — смисълътъ на човѣка.